# WYROK TRYBUNAŁU (czwarta izba)
z dnia 16 grudnia 2004 r. *

W sprawie C-358/03

mającej za przedmiot skargę o stwierdzenie, na podstawie art. 226 WE, uchybienia zobowiązaniom Państwa Członkowskiego, wniesioną w dniu 19 sierpnia 2003 r.,

**Komisja Wspólnot Europejskich**, reprezentowana przez D. Martina oraz H. Kreppela, działających w charakterze pełnomocników, z adresem do doręczeń w Luksemburgu,

strona skarżąca,

przeciwko

**Republice Austrii**, reprezentowanej przez E. Riedla, działającego w charakterze pełnomocnika, z adresem do doręczeń w Luksemburgu,

strona pozwana,

* Język postępowania: niemiecki.

TRYBUNAŁ (czwarta izba),

w składzie: K. Lenaerts, prezes izby, N. Colneric (sprawozdawca) i J. N. Cunha Rodrigues, sędziowie,

rzecznik generalny: A. Tizzano,
sekretarz: R. Grass,

uwzględniając procedurę pisemną,

podjąwszy, po wysłuchaniu rzecznika generalnego, decyzję o rozstrzygnięciu sprawy bez opinii,

wydaje następujący

## Wyrok

1 Komisja wnosi w skardze do Trybunału o stwierdzenie, że nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu pełnego zastosowania się do dyrektywy Rady 90/269/EWG z dnia 29 maja 1990 r. w sprawie minimalnych wymagań dotyczących ochrony zdrowia i bezpieczeństwa podczas ręcznego przemieszczania ciężarów w przypadku możliwości wystąpienia

zagrożenia, zwłaszcza urazów kręgosłupa pracowników (czwarta dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG) (Dz.U. L 156, str. 9), a w każdym razie nie zawiadamiając o tym Komisji, Republika Austrii uchybiła zobowiązaniom, które ciążą na niej na mocy art. 9 tej dyrektywy.

## Ramy prawne i postępowanie poprzedzające wniesienie skargi

2 Jak wynika z brzmienia art. 1 ust. 1 dyrektywy 90/269, dyrektywa ta ustanawia minimalne wymagania dotyczące ochrony zdrowia i bezpieczeństwa przy ręcznym przemieszczaniu ciężarów wiążącym się z możliwością wystąpienia zagrożenia, zwłaszcza urazów kręgosłupa u pracowników.

3 Zgodnie z art. 9 ust. 1 wspomnianej dyrektywy, Państwa Członkowskie powinny wprowadzić w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do jej wdrożenia przed dniem 31 grudnia 1992 r. i niezwłocznie powiadomić o tym Komisję. W przypadku Republiki Austrii, która stała się członkiem Wspólnoty w dniu 1 stycznia 1995 r., wyznaczony termin transpozycji tej dyrektywy upłynął w dniu przystąpienia tego Państwa Członkowskiego do Wspólnoty.

4 Uznając, że Republika Austrii nie powiadomiła jej o ustanowieniu wszystkich przepisów niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy 90/269 oraz nie dysponując innymi informacjami pozwalającymi dojść do wniosku, że to Państwo Członkowskie podjęło w tym względzie niezbędne środki, Komisja wszczęła postępowanie w przedmiocie uchybienia.

5 Uznając, że wspomniana dyrektywa nie została transponowana w zakresie ochrony urzędników landu i gmin w Karyntii ani w zakresie ochrony pracowników zakładów rolnych i leśnych w Burgenlandzie i w Karyntii, Komisja wydała w dniu 19 grudnia 2002 r. uzasadnioną opinię, wzywając Republikę Austrii do podjęcia środków niezbędnych do zastosowania się do wspomnianej opinii w terminie dwóch miesięcy od dnia jej notyfikacji.

6 Uznawszy odpowiedzi udzielone przez władze austriackie za niesatysfakcjonujące, Komisja wniosła niniejszą skargę.

**W przedmiocie skargi**

7 Z ustalonego orzecznictwa wynika, że istnienie uchybienia musi być oceniane z punktu widzenia sytuacji istniejącej w Państwie Członkowskim z końcem terminu wyznaczonego w uzasadnionej opinii (zob. w szczególności wyrok z dnia 15 marca 2001 r. w sprawie C-147/00 Komisja przeciwko Francji, Rec. str. I-2387, pkt 26 oraz wyrok z dnia 4 lipca 2002 r. w sprawie C-173/01 Komisja przeciwko Grecji, Rec. str. I-6129, pkt 7).

8 Rząd austriacki podnosi, że zarzut braku transpozycji dyrektywy 90/269 jest bezzasadny odnośnie do Burgenlandu w związku z przyjęciem w 2000 r.

rozporządzenia, o którym Komisja została powiadomiona w dniu 24 października 2000 r.

9 Komisja w swojej odpowiedzi uznała te okoliczności.

10 W związku z tym, że uzasadniona opinia została wydana w dniu 19 grudnia 2002 r., należy oddalić skargę w zakresie, w jakim odnosi się ona do Burgenlandu.

11 O ile odnośnie do landu Karyntia rząd austriacki nie zaprzecza zarzucanemu mu uchybieniu, o tyle podnosi on jednakże, że publikacja rozporządzenia koniecznego do pełnej transpozycji dyrektywy 90/269 względem pracowników rolnych i leśnych powinna mieć miejsce pod koniec 2003 r. Co do konieczności przyjęcia środków transponujących, mających na celu zapewnienie ochrony urzędników landu, gmin i związków gmin, władze federalne regularnie informują właściwe władze landu Karyntia o ich zobowiązaniach w tym zakresie.

12 W tym kontekście rząd austriacki podkreśla, że austriackie prawo konstytucyjne zakazuje władzom federalnym dokonywania transpozycji w zastępstwie landu i że jedynie niekorzystny wyrok Trybunału uzasadniłby kompetencję władz federalnych do rozpoczęcia transpozycji.

13 W tym względzie przypomnieć należy, że na mocy ustalonego orzecznictwa Państwo Członkowskie nie może powoływać się na przepisy, zwyczaje lub sytuacje istniejące w jego wewnętrznym porządku prawnym, włączając w to okoliczności wynikające ze struktury federalnej, dla usprawiedliwienia nieprzestrzegania zobowiązań nałożonych przez dyrektywę i terminów w niej wyznaczonych (zob. w szczególności wyrok z dnia 11 października 2001 r. w sprawie C-111/00 Komisja przeciwko Austrii, Rec. str. I-7555, pkt 12). O ile każde Państwo Członkowskie ma w istocie wolny wybór co do podziału według własnego uznania kompetencji normatywnych w swoim systemie wewnętrznym, o tyle jednak, na mocy art. 226 WE, ponosi ono wyłączną odpowiedzialność za przestrzeganie zobowiązań wynikających z prawa wspólnotowego (wyrok z dnia 10 czerwca 2004 r. w sprawie C-87/02 Komisja przeciwko Włochom, Zb.Orz. str. I-5975, pkt 38).

14 Stąd należy uznać skargę Komisji za zasadną w zakresie dotyczącym landu Karyntia.

15 W świetle powyższego należy uznać, że nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych dla zastosowania się do dyrektywy 90/269 w landzie Karyntia, Republika Austrii uchybiła zobowiązaniom, które ciążą na niej na mocy tej dyrektywy, oraz oddalić skargę w pozostałym zakresie.

**W przedmiocie kosztów**

16 Zgodnie z art. 69 § 3 regulaminu w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań Trybunał może postanowić, że koszty zostaną podzielone albo że każda ze stron

poniesie własne koszty. Ponieważ skarga Komisji została uwzględniona tylko częściowo, każda ze stron poniesie własne koszty.

Z powyższych względów Trybunał (czwarta izba) orzeka, co następuje:

1) **Nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych dla zastosowania się w landzie Karyntia do dyrektywy Rady 90/269/EWG z dnia 29 maja 1990 r. w sprawie minimalnych wymagań dotyczących ochrony zdrowia i bezpieczeństwa podczas ręcznego przemieszczania ciężarów w przypadku możliwości wystąpienia zagrożenia, zwłaszcza urazów kręgosłupa pracowników (czwarta dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG), Republika Austrii uchybiła zobowiązaniom, które ciążą na niej na mocy tej dyrektywy.**

2) **Skarga zostaje oddalona w pozostałym zakresie.**

3) **Komisja Wspólnot Europejskich i Republika Austrii poniosą każda własne koszty.**

Podpisy